

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1496/2025
29.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Момчило Ковачевић адвокат из ..., против туженог Грађевинске радње КВ-Коп, ББ предузетник из ..., чији је пуномоћник Марко Тодоровић адвокат из ..., ради исплате потраживања из радног односа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3448/2024 од 11.12.2024. године, у седници одржаној дана 29.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3448/2024 од 11.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3448/2024 од 11.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 788/2024 од 31.07.2024. године у првом ставу изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу на име неисплаћене зараде исплати износ од 58.500,00 динара са затезном каматом од 01.02.2021. године, као и да му као правном следбенику сада покојног ВВ бившег из ... на име неисплаћене зараде исплати износ од 65.250,00 динара са затезном каматом од 01.02.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у другом ставу изреке и обавезан тужени да надокнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 345.050,00 динара у року од осам дана од дана пријема отправка пресуде, док је захтев преко наведеног износа до првостепеном пресудом досуђеног износа од 437.300,00 динара одбијен. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и прекорачења тужбеног захтева.

По оцени Врховног суда, ревизија туженог је недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3), осим из члана 404. тог закона.

Према члану 403. став 1. и 3. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију против правноснажне пресуде донете у другом степену у року од 30 дана од дана достављања пресуде, али ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Означена одредба се, на основу члана 436. ЗПП, сходно примењује у поступку по ревизији у спору о новчаном потраживању из радног односа.

Вредност предмета овог спора у побијаном делу износи 123.750,00 динара (члан 28. став 1. ЗПП) и нижа је од вредности која је чланом 403. став 3. ЗПП прописана као меродавна за дозвољеност ревизије. Тужени се у ревизији не позива на одредбу члана 404. ЗПП, нити из њене садржине произилази да ревидент захтева одлучивање Врховног суда ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из тих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић